

Šibenici nad Lomnicí

Milí přátelé!

Zazvonila u mne včera policie.

- Znáte pana Haška? Bydlí v tomhle domě.

- No... vím, že tu bydlí, ale viděl jsem ho jen jednou.

- A víte jak se jmenuje křestním jménem? A že byl nějaký nemocnej?

- Ne neznám, nevím.

Usuzuji, že se soused Hašek odebral na věčnost.

Nikdo o něm nic neví, nikdo ho neznal.

Takové to je, když nebydlíte na vsi, ale ve městě v paneláčku.

≡ O výsledcích měření ovzduší v Turnově

Nejhorší kvalita ovzduší v Turnově je v centru na náměstí Českého ráje a také u nedalekého rekreačního areálu Maškova zahrada.

Ukázalo to měření, které loni v říjnu provedl Státní zdravotní ústav. Hlavní příčinou znečištění je na těchto místech doprava, v tom by plánovaný obchvat mohl pomoci, řekl vedoucí národní referenční laboratoře pro vnitřní a vnější ovzduší Bohumil Kotlík.

Turnov je průmyslovým městem, kde žije 14 500 obyvatel. Leží na rušné trase I/35, po níž podle sčítání z roku 2020 projede denně až 24 tisíc automobilů. Městem vedou také dvě rušné krajské silnice druhé třídy 283 a 610, jedna z nich přímo centrem města přes náměstí Českého ráje. Právě tyto komunikace mají na znečištění velký vliv, potvrdilo měření. Týden před měřením v Turnově hořela textilní továrna Juta, výsledky měření to ale podle Kotlíka neovlivnilo.

„Limity nebyly v žádném případě překročeny,“ zdůraznil Kotlík. Měření podle něj ukázala mírnou zátěž, pokud jde o oxid siřičitý a uhelnatý, vzhledem k ranní inverzi se projevila mírně zvýšená úroveň přízemního ozonu. Příčinou zvýšené prašnosti ve městě byla podle něj jak doprava, tak lokální topeniště, protože měření se dělala po zahájení topné sezony. „V případě Maškovy zahrady a náměstí Českého ráje je jasnou příčinou znečištění tranzitní doprava,“ dodal.

Vliv dopravy potvrdilo i souběžné měření hluku, které u náměstí Českého ráje dělali hygienici, kteří také sčítali automobily. „Doprava je dominantní právě na náměstí a v ulici 5. května, ale i přilehlých ulicích Hluboké a Sobotecké,“ řekla ředitelka Krajské hygienické stanice v Liberci Jana Loosová. Hygienici měřili v ulici 5. května, která na náměstí bezprostředně navazuje a povrch se tam mění z dlažebních kostek na asfalt. Pro hluk tam platí výjimka pro noc, kdy může dosahovat až 63 decibelů, i ten byl ale podle Loosové o decibel překročen, a hygienici proto vyměřili pokutu.

Náměstí Českého ráje je součástí krajské silnice 283 a je tranzitní trasou směrem na Semily. Podle sčítání hygieniků tudy během dne projelo v době měření 13 861 a v noci 922 aut. Optimální by bylo dlažební kostky plně nahradit asfaltem, tomu ale v historickém centru brání památkáři. Nakonec jednání dospěla k dohodě, kostky zůstaly na náměstí a pod ním v Hluboké ulici, v ulici 5. května od kostela sv. Františka z Assisi dál je nechal Liberecký kraj nahradit asfaltem. To by mělo snížit hluk až o 4,8 decibelu.

(Náš REGION)

A v minulém vydání Trosečníka jste měli možnost číst názor Romana Sirovátky – tedy, že to moc nepomohlo. *fp*

≡ Turnovské kulturní tipy:

pátek 6. září od 19:00, Letňák bar

Naruby band

Rovenské uskupení s Katkou Matysovou v čele se vrací na domácí scénu. Čeká vás večer na vlně popheavyfolku a to od Greenhorns až po Brutus. „...a když je chladno tak berem i Kabáty!“ Zkrátka pohodový večer u Letňáku.

pátek 6. září od 18 hodin, Turnov II – knihovna na vlakovém nádraží

Island očima Aleny Áji Novotné

Co všechno se dá vidět a zažít na Islandu za jeden čtrnáct dní trvající den.

sobota 7. září od 19:00, Letňák bar

Payya Matys, Santo Woreal, SAli & Aneena

Turnovské seskupení v obsazení Payya Matys, Santo Woreal a SAli, které se pohybuje v Hip-Hopu, R'n'B i D'n'B, opět doplní mladá talentovaná zpěvačka Aneena, pocházející z Rovenska pod Troskami.

čtvrtek 12. září od 17 hodin, Turnov II – knihovna na vlakovém nádraží

Poutní místa Čech

Celkem 50 poutních míst ze šesti krajů ČR, jejich zakladatelské legendy, historie i současnost, s fotografiemi exteriérů i interiérů. Přednášet bude Michal Bařinka, jenž je absolventem oboru Historie se specializací na církevní dějiny na Historickém ústavu Filozofické fakulty Masarykovy univerzity v Brně. Od roku 2018 se intenzivně věnuje dokumentaci a propagaci poutních míst ČR. Za účelem popularizace poutních míst založil projekt Poutní místa Česka a vydal knižně první díl plánované trilogie o poutních místech v České republice.

pátek 13. září od 19:00, Letňák bar

Blues-Rock Nonsens 1984

Letošní poslední koncert na letní scéně ve Skálově ulici s turnovskými rockery. Blues Rock Nonsens 1984 je kapela původem z Borku pod Troskami založená Jaroslavem Špínou (hudba, kytara, zpěv), ke spolupráci přizval Petra Šindlera a Petra Brázdu na bicí a Kamila Körbera na baskytaru. Hudba je inspirována mississippi-blues a syrovým americkým rockem 70. let.

lomnice n/p

≡ Městské muzeum a galerie Lomnice nad Popelkou vás srdečně zvou na vernisáž výstavy Čtyřlístek a Jaroslav Němeček, která se uskuteční **8. září od 14 hodin**. Výstava se koná ve spolupráci s Muzeem Čtyřlístku v Doksech, jehož ředitel Petr Hozák pronese úvodní slovo. V kulturním programu vystoupí žáci literárně-dramatického oboru Základní umělecké školy Lomnice nad Popelkou. Výstavu s oblíbenými postavičkami Fifinkou, Bobíkem, Myšpulínem a Pind'ou si můžete prohlédnout do 27. října.“

/// Kino Jitřenka v červenci zaznamenalo rekordní návštěvnost. Do kina přišly bezmála 3 tisíce diváků. Výrazný podíl na tom měly tři nově uvedené filmy: Já, padouch 4, V hlavě 2 a Zápisník alkoholičky.

A na jaké filmy se diváci mohou těšit na podzim?

Už v září budou moci v předpremiéře vidět Rozzum v divočině, nový animák od studia Dream Works, které do kin přineslo například populární Dobu ledovou, V říjnu pak bude mít premiéru několik českých filmů. Jan Hřebejk se po čase vrátí k filmům pro kina, když uvede komedii Výjimečný stav s Ondřejem Vetchým v hlavní roli. Jiří Langmajer se vydá na exotický ostrov hledat Poklad a fanoušci Pyšné princezny už nebudou muset sledovat jen původní černobílou verzi, protože je v kinech čeká možná už o podzimních prázdninách nová animovaná verze této známé pohádky. Fanoušci komiksů dostanou pokračování Venoma a Jokera, na příznivce pohádek čeká pokračování Odvážné Viany, Pána prstenů, nebo Ježka Sonica. O Vánocích se do kin vrátí také nové zpracování Lvího krále.

Na své si přijdou také fanoušci Gladiátora nebo dramata z prostředí Vatikánu. Držitel Oscara Edward Berger představí film Konkláve. Novou volbu papeže provází ve filmu spiknutí, které může otřást základy samotné církve. Drama přinese i film Sbormistr. Svět dospívajících zpěvaček, prestižní koncerty a turné po vysněné Americe - to nabízí proslulý dívčí sbor, do nějž se na začátku 90. let touží dostat i třináctiletá Karolína.

K výrazným dramatům bude patřit i film Jiřího Sádka, tvůrce filmové Polednice, natočený podle skutečného příběhu s názvem Aneta. Tehdy třiadvacetiletá Aneta spáchala sebevraždu třinácti ranami nožem. Ne, nejde o námět hororové sci-fi, ale o oficiální závěr české policie. A také o příběh snad nejkontroverznějšího kriminálního případu moderní historie, který se odehrál už před deseti lety.

„Už v pátek, 13. září se diváci mohou těšit na nový český film Mord. Naše pozvání přijali i tvůrci nového českého filmu Amerikánka, a to na 4. října Podzim bude novinkami přímo nabitý. Věřím, že si z nich každý vybere to, co ho zajímá.“ dodal Šír.

(Semilské noviny)

/// Zveme zájemce o historii a architekturu na exkurzi do Fabriky 1861. Průvodcem bude pan Sebastian Kuršel. Přihlášení předem na email: univerzita.semily@seznam.cz nebo osobně v knihovně, odd. pro dospělé. Vstup volný.
10. září v 10.00, Vrátnice – Bavlnářská 137

SEMILY

SEMILSKÝ PECEN

Tradiční dožínková slavnost města Semily

13. – 14. září 2024

POZVÁNKA

VARHANNÍ KONCERT MARIE ESSLOVÉ

NA PODPORU

DOMÁCÍ HOSPIC
14 POMOCNÍKŮ

14. 9. 2024
18:00

KOSTEL NAVŠTÍVENÍ
PANNY MARIE
V BOZKOVĚ

ZAZNÍ SKLADBY TĚCHTO AUTORŮ:

J. S. BACH	A. VIVALDI	F. MENDELSSOHN BARTHOLDY
------------	------------	-----------------------------

≡ SPÁLOVSKÉ BABÍ LÉTO

Výstava k 70. narozeninám šperkaře, klenotníka, malíře a restaurátora Jiřího Urbana, autora mezinárodního věhlasu. S Antonem Cepkou zhotovili nejdokonalejší kopii císařské koruny. Po vernisáži následuje od 14.45–15.00 koncert výborného souboru Clariophonia z Prahy. **7. září od 14 hodin**, Evangelická kaple na Spálově
Vstupné: dobrovolné, na koncert 100 Kč, děti zdarma.

≡ Spálovská železniční zastávka slaví 90 let

První vlak zastavil pod Spálovem v neděli 19. srpna roku 1934 před druhou hodinou odpolední, za veliké účasti občanstva zdejšího i okolního.

O vznik zastávky se tehdy zasadili: František Masařík, restaurátér ze Spálova čp. 27; Bohumil Kyncl, správce hydrocentrály; Rudolf Maryško, rolník z Horské Kamenice a člen rady východočeských elektráren; Rudolf Pospíchal, starosta ve Spálově; František Hudský, starosta v Proseči u Železného Brodu.

Slavnostní setkání k výročí spálovské zastávky se koná **7. září 2024 od 14 hodin** v prostranství železniční zastávky Spálov. Účastníci budou srdečně vítáni, zejména přijdou-li v dobovém oblečení 30. – 40. let minulého století.

(Ladislav Vacátko, *Semilské noviny*)

≡ Cyklisté v Semilech mohou využívat novou dobíjecí stanici elektrokol

Nová dobíjecí stanice pro elektrokola s kompresorem, která je schopna obsloužit až osm elektrokol zároveň, našla své místo v závěru měsíce července nedaleko zázemí parku Ostrov v centru Semil.

Vybudování moderního zařízení bylo realizováno s využitím dotace z Libereckého kraje z programu Infrastruktura cestovního ruchu – doprovodná cykloinfrastruktura a pomůže zvýšit atraktivitu města pro sportovce i turisty. Dodavatelem zařízení je společnost Etron Czech, náklady na vybudování dobíjecí stanice dosáhly cca 100 tisíc korun, dotace pokryla 70 % z nich.

Tomáš Sábl, místostarosta Semil: „Pro umístění stanice jsme záměrně zvolili klidnou lokalitu poblíž centra města, která je cyklistům i díky cyklostezce lemuující Ostrov snadno dostupná. Nová dobíjecí stanice je k dispozici vedle Bistra Tulipan a využívat ji mohou elektrocyklisté, ale i běžní turisté, co potřebují dobít mobil i jiná zařízení.“

Stanice disponuje osmi USB zásuvkami a čtyřmi dobíjecími kabely 3 in 1 pro různé typy mobilních telefonů.

Zájemcům umožňuje bezpečné nabíjení všech typů elektrokol na trhu, a to i pomocí vlastní nabíječky. Vzhledem k uzamykatelnému prostoru elektroboxu budou elektrobaterie, ale i mobilní a ostatní elektronická zařízení, vždy v bezpečí. (Semilské noviny)

≡ Semilský rodák se s Jiřím Šlitrem představí v muzeu

2 x 100 = Jiří Šlitr + Jiří Bažant – to je název nové výstavy připravované v semilském muzeu, na kterou zapůjčili vzácné osobní věci synovec semilského rodáka, známý sportovní redaktor Jakub Bažant, a dcera Jiřího Šlitra, významná česká předkladatelka Dominika Křest'ánová. Vernisáž výstavy věnovaná dvěma významným osobnostem české kultury druhé poloviny 20. století se bude konat v rámci muzejního Semilského Montmartru **v sobotu 14. září** od 16 hodin a na dálku by měl účastníky pozdravit i spoluzakladatel divadla Semafor, dnes již dvaadvadesátiletá legenda, Jiří Suchý a také slavný divadelní a filmový herec Vladimír Pucholt žijící v Kanadě. Na vernisáži představí šlitrovsko-bažantovský repertoár Eva Lédlová (soprán) a Bohuslav Lédl (klavír). Na rozdíl od Jiřího Šlitra není hudební skladatel a semilský rodák Jiří Bažant tolik známou osobností, přesto je jeho přínos české kultuře úctyhodný – byl spoluautorem a autorem mnoha známých písní a hitů a podílel se na slavných českých filmových muzikálech Starci na chmelu a Dáma na kolejích. Kurátory výstavy jsou ředitel semilského muzea Miroslav Šnaibek a Jaroslav Vávra. Pro milovníky a obdivovatele originálních kreseb Jiřího Šlitra máme dobrou zprávu – na výstavě bude prezentována nově vybraná kolekce odlišná od té, kterou jsme nedávno mohli vidět ve Studenci nebo Dolní Branné.

Nebude chybět ani bohatý audiovizuální doprovod – hudební klipy a původní nahrávky pouštěné na starém gramofonu.

V souvislosti s Jiřím Bažantem a jeho výročím se uskuteční v Semilech ještě dvě akce, a to **v pátek 27. září**, kdy mu Spolek rodáků a přátel Semil v 16:30 odhalí na rodném domě (bývalé poliklinice) pamětní desku a od 18:30 se v semilském muzeu uskuteční šlitrovsko-bažantovský koncert Přemysla Ruta a jeho hostů.

(Semilské noviny)

≡ Za Vladimírem Kubíkem

Jen několik málo dní před prázdninami, 25. června 2024, opustil tento svět všestranně nadaný člověk, výtvarník a dokumentarista a v neposlední řadě prezident unie parohatých měst a obcí Vladimír Kubík. V jeho osobnosti se svérázným způsobem spojovalo výtvarné umění a film, nevšední pozorovací talent se zrcadlil jak v dřevěných polychromovaných plastikách, tak i v dokumentech pro regionální televizní vysílání v Semilech. Na tomto místě se prostřednictvím vzpomínek jeho přátel vydáme po stopách, které za sebou zanechal.

Vladimíra jsem poznal přibližně před 25 lety při přípravě Spálovského babího léta, výstava v protestantské kapli trvala jen několik hodin v sobotním odpoledni.

Později každoročně vystavoval své dřevěné plastiky spolu s dalšími výtvarníky a vernisáže zaznamenával na kameru.

Určitý stupeň důvěry se projevil v uvádění vernisáží jeho výstav a psaní textů do novin a katalogů. Vyvrcholením naší spolupráce byl text s názvem „Černou křídou do komína“, který zde představuji čtenářům ve zkrácené verzi.

Vladimír Kubík se narodil 26. května 1950 v Turnově. Dětství prožil v Mnichově Hradišti a v Mladé Boleslavi. Studium na Vysoké škole ekonomické v Praze musel po dvou letech ukončit z politických důvodů. V letech 1977 až 1981 studoval FAMU, obor produkce a dokumentární tvorba.

Už od roku 1970 pracoval ve filmovém studiu Barrandov, kde působil v několika profesích, od osvětlovače přes asistenta až po vedoucího produkce. V roce 1991 přichází do Semil, kde působí na městském úřadě jako vedoucí odboru školství a kultury do března roku 2007. Byl hlavním iniciátorem významných

akcí, které překročily rámeček města, jako byly Parohatá města, Semilský pecen, nebo Já mám koně.

Byl zakladatelem občanského sdružení Cervus Semilensis. Zároveň využíval své filmové zkušenosti k tvorbě dokumentárních bloků pro regionální televizi, kde se projevovala jeho řemeslná dokonalost a nevšední nápady.

Vladimír tvořil zpravidla ve své dílně jen těsně sousedící s jeho domovem. Pod rukama mu vznikaly jedinečné plastiky.

Během let si vypracoval nezaměnitelný sochařský rukopis. V jeho pracích se často zrcadlily biblické motivy.

Do této linky života a osudu se postupně vtiskovalo sochařství a dřevěné plastiky.

První impuls přišel ke konci 80. let, kdy v utajení pracoval s dřevem a různými

polychromiemi. Hlavním vyjadřovacím prvkem byla lidská figura, případně hlava. Během 90. let se jeho výtvarná práce výrazně prohloubila a účastnil se výstav a sympozií.

Kubík si vypracoval nezaměnitelný sochařský rukopis, pracoval s osobitou výtvarnou zkratkou, nadsázkou, ironií, sarkasmem, humorem a intelektuálním příměrem. Ruční práci kombinoval se současnými nástroji, jako byla motorová pila a brusky, a přiznával různé druhy spojů. Kombinoval různé druhy dřev s kovem a kamenem a využíval i nepotřebné nalezené předměty.

Barevnost polychromie jeho plastik se pohybovala v několika odstínech modré, zelené, červené, bílé a okru. Vladimír jim říkal „ty moje špíny“, ale v žádném případě nešlo o samoúčelnou rustikálnost.

Pracoval v cyklech, aby biblické, filmové nebo všelidské motivy

nahlížel z různých stran a uplatnil výraznou reflexi.

Jeho láska k filmu a divadlu se zrcadlila v jeho plastikách. Realizoval i rozměrné dřevěné plastiky ve švýcarských městech St. Gallen, Altdorf a v obci Grabs. Semilská Paměť národa, soustrojí s mohutným klíčem a gongem, byla vytvořena k 15. výročí listopadu 1989.

Betlémy tvořil každý rok a omezoval se pouze na základní figury s minimem ovcí nebo darovníků. Každoročně vznikala série menších, povětšinou závěsných

betlémů, a jedno dílo větších rozměrů, vždy určeno do exteriéru.

Výtvarnou práci Vladimíra Kubíka doprovázel motiv anděla, který se stal jakousi metaforou dnešního chaotického a možná až beznadějného světa. Pro Kubíka byla příznačná zarputilost tvoření, nekonvenčnost nápadů, pochybnosti, nejistota a koneckonců i osamění. Do každého zářezu dřeva pronikal s pokorou před tradicí sochařství minulosti a před řádem vyšším, který se skrývá za viditelným světem.

Jednu z Vladimírových vernisáží jsem zakončil těmito slovy: „Zvláště dnes, když je svět i člověk rozkolísaný a vládne materialismus, máme jen otázky místo jistot. Umění dneška nám ukazuje, jací jsme. Ztratili jsme Boha, a co místo něho? Jak velcí a zároveň primitivní jsme, chceme vědět, jak vše funguje a co je špatně. Boha už neznáme, nezvládáme rozlišovat vysoké a nízké, protože vnitřně jsme nízcí. Máme v sobě jen kreativní chaos. Nako-nec nám zůstává lidskost a šlechtnost. Umění nám neomylně ukazuje, jací bychom mohli být, kdybychom se snažili být lepší. Odtud pramení lidská nejistota a frustrace. Co nám ještě zbývá? Možností nemáme mnoho. Proto věříme v sílu umění.“

Díváme se, myslíme, prožíváme, vstupujeme do budoucnosti. Uvidíme se tam. Nashledanou. „Mír tvojí duši“.

/ Bohumil Skalický, *Semilské noviny*

≡ Dobře, že tu byl...

Vladimír se v Semilech poprvé zapsal jako člověk s velkými, až překvapivými pohledy na svět, na mezilidské vztahy, a na kulturní a společenské dění při výběrovém řízení na vedoucího vznikajícího odboru školství a kultury. Nadchl výběrovou komisi s nadějí, že vnese do Semil něco trochu jiného, prozáří „trochu šedé, tuctové“ město. To se mu opravdu povedlo.

Nikdy nechtěl zůstat sedět jako úředník v kanceláři, potřeboval na svoji bezednou studnu nápadů vzduch, prostor, vymýšlel aktivity i mimo rámec úřadu, aniž by utlumoval to, co bylo jeho náplní na radnici. Díky přátelskému vztahu s Janou Roušarovou, Mojmírem Stuchlíkem a Františkem Mojžíšem, od kterých měl plnou důvěru, mohl jednat. Podařilo se mu u Krajského soudu v HK získat zpět do vlastnictví města kino, byl to on, který se nebál zasadit o zřízení nové, alternativní základní školy ve městě, později i lycea. Vzhledem ke svému citění prosadil založení Dětského centra Na Olešce a Domova Tereza v Benešově u Semil a úzce spolupracoval se spolky v tomto oboru.

Na poli kulturním byl šťastný, záleželo mu na rozvoji muzea, kulturního centra, knihovny, snažil se kulturu dostat i ven. Založením kabelové televize byly Semily opravdu vidět. Měl rád kolem sebe rušno, těšila ho aktivita druhých, podporoval jednotlivé spolky.

Díky ochotě spolků a nadšení tajemníka úřadu Pepy Matury a celého odboru školství, kultury a sociálních vztahů vznikl Den koně a dnes již tradiční Semilský pecen, poté Parohatá města, setkávání měst a obcí s jelenem ve znaku, kde zaujal místo prezidenta. Spolu se Zdeňkem Lindnerem a Evou Šírovou založil

spolek Cervus Semilensis (Jelen semilský). Vždy říkal, co nemůže dělat úřad, musí zaskočit spolek. A tak vznikaly další aktivity pro lidi, které sem přivedly i osobnosti. Čtení z Máje, řezbářské sympozium Lípa, Masopust, Staročeská pout', Kyselo v Semilech, zpívání u betlémů (jeho vlastních), rozsvěcení vánočního stromu, vysazení kaštanů v Aleji u nádraží a další, třeba jen jednorázové akce.

Vladimír Kubík objektivem Romana Friese.

Asi se nikdy nestane, co již na začátku prohlásil Mojmír Stuchlík při získání kina do vlastnictví města: „Vlád'o, ty tady budeš mít jednu pamětní desku za to všechno, cos pro Semily udělal“. A to netušil, co vše ještě přijde.

Odešel člověk, který měl rád lidi, ač s tím nemusí všichni souhlasit. Jeho tvář byla pro mnohé vážná, zádušná, nečitelná, budila respekt. Ale jen úsměv na tváři nám neukáže pravého člověka, je důležité ho posuzovat dle toho, co je schopen a ochoten pro druhé udělat, kdykoliv. A to on uměl, takový byl. Vnímál, že některým Semilákům začíná vadit jako „naplavenina“, která jim změnila jejich město. My, co jsme s ním spolupracovali, uznávali vše, co pro město udělal, můžeme jen říci, dobře, že tu byl.

Za kolegy z odboru školství, kultury a sociálních vztahů Eva Šírová a Iveta Mečířová, *Semilské noviny*

≡ Pietní vzpomínka u hrobu Františka Mizery k 100. výročí jeho úmrtí

Vnímavé oko Semiláka nebo turisty se může zahledět a obdivovat semilské dominanty: kostel sv. Petra a Pavla s blízkou radnicí a kostelík Umučení sv. Jana Křtitele na Koštofranku, kolem něhož se nachází i semilský hřbitov, na kterém jsou pochované zajímavé semilské osobnosti, jež vytvořily hlubokou stopu v historii Semil. Tam kdysi směřovaly dlouhé pohřební průvody z děkanského kostela sv. Petra a Pavla, a tak tomu bylo i při rozloučení s Františkem Mizerou, ředitelem Měšťanské školy chlapecké v Semilech, a to před 100 lety.

Město Semily a Spolek Rodáků a přátel Semil uctily jeho památku u jeho hrobu ve čtvrtek dne 18. července.

Miloš Plachta, předseda SRPS, ve svém projevu zdůraznil tyto Mizerovy činnosti a zásluhy, když přítomným sdělil: Ač byl Mizera rodákem z Nové Vsi nad Popelkou (20. 9. 1861) a vystudoval reálku a učitelský ústav v Jičíně (1881), tak hned po maturitě byly Semily jeho první učitelskou štací a on zde zakotvil a působil 43 let, až do smrti (15. 7. 1924).

Hned od počátku se zabýval semilskou historií a už roku 1887 napsal své hlavní dílo *Paměti města Semil a okolí*, pak ho doplňoval, ale městem byly kompletně knižně vydány a u Glosů vytištěny až 6 let po jeho smrti v roce 1930. Zásluhou Václava Votočka pak byly podruhé vydány v roce 1997. František Mizera byl semilský historik a kronikář, teprve druhý ředitel (po Janu Kamenickém) měšťanské školy chlapecké (1908-1924), varhaník v kostele, sbormistr Jizeranu, sběratel minerálů, mincí i písemností, který marně toužil vybudovat v Semilech muzeum.

Vždy vedl aktivní spolkový i společenský život. Svým působením motivoval své žáky, mezi něž patřil i známý pedagog Rudolf Hlava, semilský kronikář, archivář a sběratel. Nedlouho před smrtí byl velmi potěšen a poctěn návštěvou prezidenta TGM v Semilech (17. 9. 1922), kdy se s ním osobně setkal.

V závěru své řeči Miloš Plachta poděkoval přítomné paní starostce za pozornost a péči, kterou město Semily v poslední době věnuje údržbě hřbitova a opravám hrobů slavných osobností, včetně hrobu Františka Mizery.

Starostka Lena Mlejnková ve své řeči zdůraznila důležitost připomínání činnosti skvělých lidí, kteří obohacují společnost a vytvářejí hodnoty, kterých si vážíme a na něž navazujeme, směřujeme k nim a rozvíjíme je. Jsou to odkazy budoucím generacím a my nesmíme zapomínat.

Vzácným hostem pietního setkání byl Mizerův praprapravnuk, historik Ondřej Vašata, zástupce ředitele Muzea Podkrkonoší v Trutnově, který ocenil vzpomínku na Františka Mizera a ve svém příspěvku připomněl jeho zásluhu o vybudování nového kostela sv. Petra a Pavla (1908-11), jeho funkce v četných městských komisích, zmínil vydávání nejstaršího semilského časopisu veselých Hlasů z Cimbálů, kde Mizera osvědčil svůj smysl pro humor a podepisoval se jako Božidar Ocásek. Také sdělil několik „lechtivých“ historek z osobního Mizerova života, které nikdy nebyly zveřejněny a všichni přítomní je slyšeli poprvé.

Závěrem pietního aktu pan Jaroslav Vávra velice ocenil zásluhy pedagoga Františka Mizery v Semilech a krátce poreferoval o jeho sbormistrovské roli v Jizeranu.

Vzpomínkový akt u hrobu Františka Mizery na koštofrankském hřbitově velice obohatil zpěvem a hrou na svoji oblíbenou heligonku, a dokonce i na housle pan Jaroslav Křapka, aktivní člen SRPS.

/ Miloš Plachta, Semilské noviny

≡ Semilské kulturní tipy:

11. září od 18.00, Sbor Dr. Karla Farského v Semilech

103. podvečer cyklu SETKÁVÁNÍ

PAVEL HOŠEK – EVANGELIUM PODLE BOHUMILA HRABALA

Profesor religionistiky Pavel Hošek se zabývá duchovním rozměrem přelomových literárních děl se silným morálním apelem (E. T. Seton, J. Foglar, J. R. R. Tolkien, chasidští rabíni atd.) a nalézá v nich předtím neformulované duchovní akcenty velmi aktuální pro naši dobu. Totéž se mu nejnověji daří i s dílem Bohumila Hrabala. Pavel Hošek je vždy součástí toho, co vypráví a posluchač je nezadržitelně vtahován do přediva příběhu.

12. září od 17.00, Státní okresní archiv Semily

JOSEF BOSÁK – KUS ARMÉNSKÉ DUŠE | PIECE OF ARMENIAN SOUL

Vernisáž fotografií i profesionálního rožnovského fotografa specializujícího se především na oblast Arménie a Náhorního Karabachu. Autor navštěvuje tento region pravidelně od roku 2007 a představí na černobílých snímcích podoby člověka a sociální reportáž. Díky fotografiím z Karabašské nemocnice získal mezinárodní prestižní ocenění AFIAP a EFIAF. Hudební doprovod vernisáže zajistí Jana Vávrová (zobcové flétny a fagot) a Monika Chmelařová (klavír). Výstava potrvá do 17. listopadu.

železnobrodsko

ŽELEZNÝ BROD – V termínu 13.–14. září se v Železném Brodě uskuteční již 15. ročník jízdy pravidelnosti veteránu s názvem Historic Jizera 2024.

Více na www.phsbrod.webnode.cz. Pořádá Automotoklub Železný Brod.

ŽELEZNÝ BROD – Příběhy severních Čech – zlomové okamžiky 20. století

Výstava je k vidění na náměstí 3. května (umístěna před obchodem Norma) v termínu **5. – 26. 9. 2024**.

Osobnosti, které přibližuje tato výstava, spojuje krajina, lidé a novodobá historie severních Čech. Zlomové okamžiky 20. století se silně a neopakovatelně zapsaly do života pamětníků. Staly se součástí jejich osobního příběhu a individuální paměti.

Tito lidé pro Paměť národa otevřeně a vstřícně vyprávěli. O vzniku a zániku první republiky, o hrůzách holocaustu, o vybombardovaných městech, o poválečném násilí na ženách a dětech, o komunistickém puči a pracovních lágrech, o důsledcích invaze a normalizaci, ale i o enormních škodách na životním prostředí. Jejich svědectví tak zůstanou uchována a za to našim pamětníkům, jejich příbuzným a blízkým Paměť národa upřímně děkuje.

Výstava vznikla v loňském roce „půlosmičkových“ výročí let 1918, 1938, 1948, 1968 až po sametovou revoluci, díky finanční podpoře Libereckého a Ústeckého kraje a podpoře měst a muzeí Libereckého kraje.

ŽELEZNÝ BROD – Dny evropského dědictví 2024 (EHD)

EHD jsou významnou kulturně poznávací společenskou akcí, která slouží k posílení historického povědomí v nejširších souvislostech se zvláštním důrazem na vnímání mezinárodního kontextu národního kulturního dědictví. Rozšiřují a zvyšují všeobecné povědomí o našem kulturním dědictví. Pro širokou veřejnost zpřístupňují co nejvíce zajímavých a výjimečných památek, budov, objektů i prostor, včetně těch, které jsou jinak zčásti nebo celé nepřístupné.

Nesoustředují se pouze na prohlášené historické památky, jako jsou hrady, paláce nebo katedrály, ale snaží se dosáhnout mnohem dále tak, aby byly zahrnuty i různé jiné objekty – národní parky, uhelné doly, vykopávky nebo rekonstrukce původních staveb, protiletadlové kryty, zříceniny, parníky atd. Otevírají dveře soukromých i veřejných budov (radnice, budovy soudů, školy, kanceláře, obytné domy atd.), které nebývají přístupné veřejnosti nebo pouze příležitostně a částečně.

V České republice se EHD konají pravidelně od roku 1991.

V letošním roce proběhnou v termínu **7. – 15. září**.

Hostitelem Národního zahájení bude město Klášterec nad Ohří.

Dny EHD v Železném Brodě:

Sborový dům Jednoty bratrské, ul. Komenského 603

7.–8. 9., 14.–15. 9. a 21.–22. 9. vždy v čase **14–18 hodin**

Objekt byl postaven dle projektu místního stavitele Rudolfa Kousala. Jedná se o cennou meziválečnou architekturu, patřící mezi nejvýznamnější veřejné stavby z této doby v širší oblasti Železnobrodská.

**55. KONCERT
NA POUŠTI**
neděle 8. 9. 2024 – 15h
**Pavel Šporcl
& Barbora Kodetová**
kostelíček sv. Jana Nepomuckého
Na Poušti nad Železným Brodem
Součástí koncertu bude vernisáž výstavy
Marty Nymsové in memoriam

Bělišťe čp. 57 – národopisná expozice muzea

Přízemní roubené stavení na obdélném půdorysu kryté sedlovou břidlicovou střechou je opatřeno bohatě členěnou lomenicí. Stavba z roku 1807 reprezentuje tradiční lidovou architekturu pojizerské oblasti. Původně zde byla koželužna, což dokládá nápis na záklopovém prkně: „Léta Páně 1807 dne 6. Juny. Tento dům je vyzdvížený s pomocí Boží a nákladem pana Jana Brožka, souseda zdejšího a mistra počestného řemesla koželužského. Mistr tesařský Jan Šída z Jesennýho. Tovaryši jeho též tam ocat.“

Objekt muzea čp. 37 (Klemencovsko)

Štítové průčelí tzv. Klemencovska z roku 1792 je tvořeno podsíní vynášenou bohatě vyřezávanými dřevěnými sloupy s kamennými patkami. Na podsíně dosedá roubené dvouosé patro z trámů spojených v nároží na rybinu. Mansardová střecha je kryta dřevěným štípaným šindelem. Objekt je v současné době sídlem muzea, které je přirozeným centrem paměti železnobrodského sklářství. V prostorách muzea je vybudována zcela nová moderní interaktivní expozice s příznačným názvem Spojeno sklem.

Objekt spořitelny čp. 37

Živý obraz první republiky bude v pobočce České spořitelny v sobotu 21. září od 10.30 do 15.30 hodin. V 11.30, 12.30 a 13.30 hodin proběhnou komentované prohlídky. Připravte se na setkání s prvorepublikovými úředníky v dobových kostýmech, kteří vás provedou interiéry budovy a upozorní i na zajímavosti, které při běžné návštěvě možná uniknou vaší pozornosti. Pro děti budou připraveny hry a zábava.

Pobočka České spořitelny v Železném Brodě je unikátní budova z 30. let, která byla postavena ve funkcionalistickém slohu. Při vchodu do budovy na vás shlížejí dvě alegorické sochy v nadživotní velikosti – Práce (od Jaroslava Brychty) a Spořivost (od Ladislava Přenosila). V interiéru můžete obdivovat nádhernou mozaiku, kterou vytvořil Jan Tumpach dle návrhu Oldřicha Žáka roku 1936, skleněnou fontánu od Aloise Meteláka, původní mobiliář z 30. let a úžasnou sbírku obrazů od známých autorů.

Kostel sv. Jakuba Většího a dřevěná zvonice

Stávající podoba kostela pochází z přestavby provedené v letech 1762–1763. První zmínka o kostele pochází z roku 1352. Ve druhé polovině 17. stol. byl patrně dřevěný kostel upraven ve zděnou, jednolodní stavbu. V letech 1762–1763 byl kostel rozšířen a celkově upraven (fundátorem stavby byl Karel Josef Desfours). Dřevěná zvonice z roku 1761 je situována na hraně kostelního návrší. Na zděné podezdívce je posazen dvojitý trámový rošt pro dva téměř nezávislé štenýřové hranoly. Od roku 2009 jsou v interiéru zavěšeny tři zvony – sv. Jakub, Panna Maria Bolestná a sv. Václav.

(Dana Picková, OŽP – památková péče, *Železnobrodský zpravodaj*)

**KRÁSNÁ,
PĚNČÍN -**

**Podzimní pouť k uctění
Povýšení svatého kříže**
Kittelův areál Krásná, Pěnčín u Jablonce nad Nisou
neděle 15. září 2024

12:00 Koncert - LyraLucie - Lucie Kejvalová
- vlastní písně za doprovodu lyry

13:00 Povídání a promítání o Kittelovsku a obnově Kittelova domu
(Kittelův dům)

14:00 Divadlo - pohádka pro děti - Kittelův dům/fara

15:00 Koncert - Sancta Maria succurre miseris - árie a duety s duchovní
tematikou (kostel sv. Josefa)

- Jarmila Klokočnicková - soprán
- Čeněk Svoboda - tenor
- Markéta Zahradníková - klavír

16:00 Poutní mše svatá s pobožností ke svátku svatého Kříže a svatých
schodů (kostel sv. Josefa)

Komentované prohlídky Kittelova domu - 10 a 15 hodin
Možnost prohlídek kostela sv. Josefa
Sklářská figurkářská dílna Jiřiny Štrynclové
Tradiční občerstvení

ŽELEZNÝ BROD – Na co do železnobrodského divadla?

23. 9. od 19 hodin *Sirény na cestách* – zcela nová zábavná talk show ženské trojice hereček a zpěvaček Sandry Pogodové, Jitky Asterové a Lindy Finkové. Vstupné 450 Kč.

29. 9. od 15 hodin *Království z ledu* (Divadlo Star, z. s. Praha) – největší dětský muzikál v ČR na námět filmu Ledové království. Více na www.divadlostar.com. Vstupné: 350 Kč

30. 10. od 18 hodin *Talk show s režisérem Zdeňkem Troškou* – zábavná talk show o životních zážitcích z natáčení. Akci pořádá agentura Coolturně bez bariér. Vstupné 330 Kč.

4. 11. od 19 hodin *Erica assouse: Příbuzné si nevybíráme* – oslava třech bratrů a jejich manželek, kterou okoření příchod Franckyho mladé vyzývavé sekretářky Natálie. Manželky zjišťují... Čí je to milenka? Dojde k překvapivým odhalením a rodinná idyla bere za své... hrají: V. Vydra, J. Čenský, S. Skopal, M. Zahálka, E. Režmanová, J. Boušková, ad. Vstupné: 420 Kč.

14. 12. od 17 hodin *Sluha dvou pánů* (Divadlo bez debat) – komedie o zasnubách, které komplikuje sluha Truffaldino. Vstupné 150 Kč.

jilemnicko

≡ Pozvánka na Dny evropského dědictví na Jilemnicku 2024

I letos se v září a říjnu Jilemnice připojí k celostátní akci Sdružení historických sídel Čech, Moravy a Slezska – k Dnům evropského dědictví.

V sobotu 7. září budou pro návštěvníky otevřeny některé jilemnické památky – již tradičně to je radniční věž s opakovacím hodinovým strojem a věž Základní školy v Komenského ulici čp. 288, dále např. kostel sv. Vavřince. Doufáme také, že budeme mít příležitost si opět prohlédnout kroniky města Jilemnice i práci stuhařského stavu Ludorf v bývalém pivovaru čp. 1. V odpoledních hodinách bude na budově Základní školy v ulici Jana Harracha slavnostně odhalena pamětní deska věnovaná Josefu Bernardovi, profesoru jilemnického gymnázia, a dvěma zdejšími významnými studentům – Jiřímu Šlitrovi a Stanislavu Zindulkovi.

Ročník 2024 má téma „Památky spojují svět“, proto je vskutku příhodné, že **v sobotu 14. září** si užijeme bohatý program, který připraví martinický Spolek železniční historie. Na trati Martinice – Rokytnice nad Jizerou a zpět si při jízdě

vlakem vyslechneme přednášku o historii a zajímavostech trati, přednášet bude Jan Luštinec. Po příjezdu na martinické nádraží bude připraven bohatý program zahrnující mimo jiné přednášky, možnost prohlídky Železničního muzea a naučné stezky.

Dále se nám na jedno odpoledne v září otevře bývalý Lukšův mlýn v Peřimově čp. 75. V sobotu 21. 9. nás od 14 hodin mlýnem provede Miroslav Kolka z libereckého Národního památkového ústavu. Do Peřimova se vrátíme ještě v říjnu, kdy si poslechneme přednášku Jiřího Buchara o událostech konce 2. sv. války v Podkrkonoší, z nichž některé s objektem výše zmíněného mlýna úzce souvisejí (přednáška bude v sobotu 12. 10. od 18 hodin v peřimovském hostinci V Klubu, čp. 140).

Pěkným programem se do Dnů evropského dědictví jako každoročně zapojí Krkonošské muzeum Jilemnice.

Ve čtvrtek 26. září v 17 hodin přivítá Krkonošské muzeum Jaroslavu Šiftovou s přednáškou na téma Habsburkové na českých hradech a zámcích (Erbovní sál v čp. 1).

Od pátku 13. září do neděle 24. listopadu zve muzeum do prostor bývalého pivovaru čp. 1 na putovní výstavu Zahrady a zahradníci rodu Harrachů. V úterý 1. října v 17 hodin pak k této výstavě prosloví přednášku Lenka Křesadlová.

/ Jana Nonnerová, *Zpravodaj města Jilemnice*

JILEMNICE – A co připravuje Společenský dům Jilm? Vybírám...

Čtvrtek 19. 9. v 19.00

Bestiář

Muzikál podle knižního bestselleru Barbary Nesvadbové Bestiář.

Hrají a zpívají: Ivana Korolová / Aneta Vrzalová, Tereza Rychlá / Šárka Vaňková, Peter Pecha / Tomáš Novotný, Petr Buchta / Dominik Port, Zbyněk Fric / Tomáš Dastlík, Radek Zima / Braňo Polák, Igor Bareš / Jarmil Škvrna.

Úterý 24. 9. v 18.00

Zázraky na počkání aneb co jste v televizi neviděli!

Vtipné vyprávění nejen o natáčení populárního pořadu s Marošem Kramářem a Vladimírem Kořenem.

Neděle 6. 10. v 17.00

Etiketa ve zkratce – One man show Ladislava Špačka

Etiketa ve zkratce vás ve dvou hodinách seznámí se základními pravidly, jak se oblékat, jak se zdravít, jak se chováme na ulici, v divadle, v restauraci, ve výtahu i na schodech. Nejde o učenou přednášku, ale o zábavné one man show. K dispozici bude i nabídka knih, které vám Ladislav Špaček na místě podepíše.

Středa 9. 10. v 19.00

Petr Špaček & Band

Violoncellový koncert Petra Špačka a jeho bandu.

V prodeji pouze na ticketportal.cz

VÍTKOVICE – Liberecký kraj plánuje zrekonstruovat silnici v oblíbeném krkonošském středisku Vítkovice. Náklady odhadli projektanti na bezmála 150 milionů korun, Kraj teď hledá dodavatele. Projekt počítá s rekonstrukcí více než 1,2 kilometru dlouhého úseku silnice druhé třídy 286. Práce na stavbě by měly začít v dubnu po skončení zimní sezony, na dokončení bude mít dodavatel 210 dnů, před další zimní sezonou by tak mělo být hotovo. Příznivé situace ve stavebnictví se kraj rozhodl využít, už nyní vyhlásil veřejné soutěže i na některé další silniční stavby, s jejichž zahájením se počítá až po zimě. Aktuálně hledá například dodavatele pro rekonstrukci silnice 290 z Roprachtic do Kořenova, stavba za více než 200 milionů korun je společným projektem Libereckého kraje a Vysokého nad Jizerou. Znovu se bude soutěžit i rekonstrukce silnice druhé třídy 294 v Rokytnici nad Jizerou. Původní dodavatel akce BREX zkrachoval a stavbu opustil. Teď je zakonzervovaná. (Náš REGION)

jičínsko

JIČÍN – Na Zebín se dostanete po nové stezce

Jičín vybuduje novou stezku na Zebín. Povede po západním úbočí kolem bývalého čedičového lomu, kde vznikne i vyhlídková podesta. Loni město vybuodovalo většinu stezky po východní straně. Budováním stezek chce město zamezit erozi kopce. Turisté si na Zebíně vyšlapávají vlastní cesty, což erozi podporuje, řekl mluvčí radnice Jan Jireš.

Čedičový vrch Zebín, jehož vrchol je ve výšce 399 metrů nad mořem, je od roku 1980 prohlášený přírodní památkou. Před čtyřmi lety si město nechalo

u odborné firmy zpracovat studii k pohybu lidí na kopci a k zamezení eroze. Podle studie radnice při budování stezek postupuje. „Loni byla postavena velká část trasy B od zvonice pod svahem po východní straně vrchu až ke kapličce sv. Máří Magdalény,“ uvedl mluvčí.

Nová stezka po západním úbočí, městem označená jako A, dostane zábradlí a na vybraných místech podesty a stupně. Za 860 tisíc korun ji vybuduje firma Taxus, která již v minulosti na úpravách na Zebíně pracovala. Radnice na stavbu získala 300 tisíc od Hradeckého kraje. (Náš REGION)

VALDŠTEJNSKÁ LODŽIE – Festival s geniem loci barokní památky LODŽIE WORLDFFEST přivítá řadu muzikantů z cizích krajin. Největší akcí roku ve Valdštejnské lodži je festival alternativní hudby a netradičního divadla Lodžie Worldfest. Letos se koná **6. - 8. září** a přivítá řadu tuzemských i zahraničních umělců. Festival jako tradičně proběhne v celém areálu barokní památky včetně přilehlého sadu a lesa s malými výlety i do nedalekého kostela Všech svatých. Na programu nebudou chybět zahraniční i české kapely alternativní a etnické hudby a divadelní program nejen pro děti.

Šéfdramaturg a grafik festivalu Jiří Vydra, který je zároveň kastelánem objektu, každoročně zve návštěvníky na průřez tím nejlepším, co se na tuzemském hudebním i divadelním poli v posledních letech objevilo. Zároveň díky inspiraci ze zahraničních festivalů nabídne Lodžie Worldfest hudební novinky. Během tří dnů vystoupí na festivalu více než třicet kapel a divadelních souborů z deseti zemí. Letní sezónu tak Valdštejnské imaginárium zakončí nabitou třídní oslavou hudby a divadla v atmosféře barokní památky. Více o festivalu Lodžie Worldfest najdete na www.worldfest.cz.
(Valdštejnské imaginárium)

Lea Kalisch (USA) a Der Šenster Gob | Yaràká (IT) | Jelena Popržan (AT/SRB) | Gugutke (SI) | Petr Nikl | TooT Ensemble | Sarraf | Langman vs. Polansky | Trio Bavlna | Aida Mujačić | Rajtaraj | Barbora Xu | Cermaque duo | Zhelee | Di Prager Yidishe Kapelye | Merbo Trubky Divadlo Víti Marčíka | Damúza | Katanari | KALD DAMU | Spielraum Kollektiv | Ewa Żurakowska A mnoho dalších hudebníků, divadel a doprovodného programu.

JIČÍN – Stavební práce, které v současnosti probíhají ve Valdštejnském zámku v Jičíně, se rozšíří do obřadní síně. Podpisem smlouvy o dílo to stvrdili starosta Jan Malý a předseda představenstva firmy BFK service Jiří Fořt. Slavnostní podepsání se uskutečnilo přímo v obřadní síni, která je místem ceremoniálů, vítání občánků i sňatků.

V poslední době obřadní síň trpěla klesajícím zájmem o pořádání akcí z důvodu zastaralosti vybavení, vztlínající vlhkosti a nedostatečného zázemí, nesplňujícího požadavky uživatelů.

JIČÍN – **Ve čtvrtek 12. září** navštíví knihovnu jeden z nejúspěšnějších současných spisovatelů české fantastiky František Kotleta. Pozor, beseda začíná už v 17 hodin odpoledne na Denisce. Návštěvníci se dozví zajímavosti ze spisovatelovy kariéry, jak je to s Leošem Kyšou a zbyde prostor i pro dotazy. Hned druhý den navštíví knihovnu spisovatel, herec a komik Lukáš Pavlásek. V 11 hodin dopoledne bude s dětmi besedovat v Denisce. Od 13:30 se s ním mohou setkat vítězové literární soutěže, slavnostní vyhlášení proběhne v loutkovém divadle Srdíčko.

V dalším týdnu **v úterý 17. září** proběhne beseda se spisovatelem Štěpánem Javůrkem. Čtenáři ho znají především díky knihám Nebe nad Perninkem, Sudetský dům nebo Chaloupky.

V závěru září proběhne představení sborníku Tajemství třináctých komnat. Na sborníku se podíleli známí autoři z Jičínska Václav Franc, Ilona Pluhařová nebo Pavel Velešovský.

O spisovatele nebude v září nouze. Stačí zavítat do knihovny a užít si literaturu naživo.

/ ms, Jičínský zpravodaj

JIČÍN –

jablonec n/n

/// **Městské divadlo v Jablonci nastartuje po prázdninách velkolepý rozjezd. Po deseti letech se vrací na jablonecké jeviště Národní divadlo Praha, tentokrát jeho multimediální scéna Laterna magika s Vizváryho pohybovou vizuální básní Krajina těla, která propojuje pantomimu, divadlo, klasický tanec, breakdance, pozemní i vzdušnou akrobacii s filmovou technologií.**

„Z pražských hereckých hvězd se v září můžeme těšit na Václava Vydru, Josefa Cardu, Rudolfa Hrušínského, Janu Bouškovou a další v kultovní crazy komedii Blbec k večeri.

Martin Donutil s Miroslavem Hanušem se stanou ne úplně vítanými sousedy v hořké komedii ze současnosti Soused, která byla před prázdninami uvedena v premiéře v divadle Rokoko.

Horkou novinkou Komorního divadla Kalich je komedie jednoho herce Oko tygra. Režisér Jakub Nvota v ní vsadil na populárního Marka Němce, který

tady naplno rozvinul svůj herecký talent. Na domácí scéně v Praze je Oko tygra stále beznadějně vyprodané,“ dává nahlédnout do zářijové nabídky dramaturgyně divadla Radka Slížová.

V přeloženém termínu z dubna se na program dostává svižný muzikál Zlatíčka, mapující příběhy několika rodin, kdy herci musí stihnout sedmáct převleků. Režisér Antonín Procházka do muzikálu obsadil Milana Peroutku, Michaelu Badinkovou, Sabinu Laurinovou a Michala Slaného.

Hudební fanoušci se mohou těšit na výjimečný koncert Štefana Margity, který kromě slavných operních árií zazpívá muzikálové a populární písně, a co především, poprvé od něho uslyšíme lidové písně Moravy a Slovenska s cimbálem.

Tradičně se na konci léta do Jablonce vrací klavírní virtuos Ivo Kahánek a pak také šansoniérka Zlatka Bartošková. „Večer s originálním názvem Tleskali jí v La Scale dá příležitost mladým operním pěvcům Zuzaně Jeřábkové, Janu Tejkalovi a Ondřeji Potůčkovi, které na klavír doprovodí pedagog HAMU a Pražské konzervatoře Augustin Kužela, slovně pak divadelní a hudební kritička Radmila Hrdinová. Čestným hostem večera bude Zora Jehličková, emeritní dlouholetá sólistka opery Národního divadla v Praze, které tleskali diváci také v řadě předních evropských scén včetně milánské La Scalay,“ říká dramaturgyně.

(ras, Jablonecký měsíčník)

‖ Podzimní sezona začíná v Eurocentru

Skvělý program přichystala Kultura Jablonec na podzimní dny do Eurocentra. Těšit se můžete na známé kapely, cestovatelské pořady i atraktivní divadelní představení.

„Tata Bojs, Horkýže Slíže nebo britští Kosheen – to jsou hlavní hudební pecky, které bychom chtěli na podzim návštěvníkům Eurocentra nabídnout.

Předprodej na všechny akce už běží a rozhodně je lepší koupit vstupenky předem – buď online nebo na recepci Eurocentra. První z těchto velkých koncertů – Tata Bojs, chystáme už na 4. října,“ zve Jakub Gerš, ředitel Kultury Jablonec.

Než se však léto definitivně rozloučí, hostíamfiteátr Eurocentra **5. září** open-air koncert kapely Ba naopank a literární podvečer s Jaroslavem Rudišem. Akce začíná **v 17 hodin**.

‖ *Po stopách K. R. Fischera* je v letošním roce pojmenována trasa Dne evropského dědictví **v sobotu 14. září**. „Karl Richard Fischer byl zakladatelem jabloneckého muzea, a proto mu u nás, u příležitosti muzejního výročí, bude ve 14 hodin odhalena pamětní deska, která vznikla ve spolupráci se SUPŠ a VOŠ Jablonec,“ uvádí hlavní kurátor muzea Petr Nový. Vstup do muzea bude po celý den zdarma. Zvýhodněné vstupné do muzea lze využít ještě 28. září, na oslavu Dne české státnosti.

Muzeum by v září neměli minout ani milovníci krásných starých strojů.

V sobotu 21. září odpoledne se stane zastávkou Setinové rallye Memoriálu Břetislava Engeho. K vidění bude zhruba 80 veteránů do roku výroby 1994. Podrobněji na www.speedfestival.cz

Otevírací doba muzea v září je od úterý do neděle, od 10 do 18 hodin. Bližší informace o programu naleznete na www.msb-jablonec.cz (mv, Jablonecký měsíčník)

≡ Král žehliček v Městské galerii MY

V Jablonci nad Nisou bude slavnostně uvedena publikace věnovaná výjimečnému designérovi Stanislavu Lachmanovi, který v našem městě strávil poslední etapu svého bohatě naplněného života. Současně se křtem knihy bude v Městské galerii MY zahájena stejnojmenná výstava Stanislav Lachman zblízka.

Stanislav Lachman vtiskl podobu stovkám elektrospotřebičů používaných v československých domácnostech ve druhé polovině dvacátého století. Pod značkou ETA vyráběl Lachmanem navržené vysavače, žehličky, mixéry, šlehače a další domácí pomocníky podnik Elektro-Praga Hlinsko. Záběr Lachmanovy designérské činnosti byl pozoruhodně široký a zahrnoval i dopravní prostředky, sporáky a pračky, kružítko nebo výdejní stojany pohonných hmot. V 50. letech navrhoval spínače a zásuvky vyráběné v podniku Elektro-Praga v Jabloneckých Pasekách.

S Jabloncem spojila Stanislava Lachmana jeho druhá žena Marie, která pracovala v PZO Jablonex. Život osobitého průmyslového výtvarníka, který byl v roce 2007 za své celoživotní dílo uveden do Síně slávy Czech Grand Design, se v roce 2011 v Jablonci nad Nisou uzavřel.

Dlouho opomíjeného průmyslového návrháře objevila a jeho dílo představila veřejnosti Johanna Pauly, zakladatelka oddělení designu Národního technického muzea v Praze, která je úzce spojena s Jabloncem, kde žila a pracovala v Muzeu skla a bižuterie. Autoři publikace Jiří Hulák a Ivo Lachman navázali na její práci.

Návrh žehličky řady ETA 211/212. Ve své době měla žehlička s kosodelníkovým půdorysem největší žehlicí plochu na světě.

Výstava v Městské galerii MY představuje Stanislava Lachmana jako pozoruhodnou všestrannou osobnost, která se vedle své hlavní profese věnovala i fotografování, malbě a kresbě nebo hudbě. Na výstavě budou k vidění nejen spotřebiče z československých domácností druhé poloviny 20. století, které uchovává

Národní technické muzeum v Praze, ale také Lachmanovy fotografie a výtvarné práce z rodinné pozůstalosti.

Slavnostní večer věnovaný životu a dílu Stanislava Lachmana proběhne **ve čtvrtek 12. září** od 17.30. Zahájen bude v kostele sv. Anny, pokračovat bude v Městské galerii MY v Domě Jany a Josefa V. Scheybalových. Přístupný bude všem, kdo chtějí poznat zajímavou osobnost spojenou s naším městem.

Jelikož byl Stanislav Lachman talentovaným hudebníkem a milovníkem hudby, zazní v rámci slavnostního večera jeho oblíbené jazzové a swingové melodie v podání žáků, absolventů a učitelů jablonecké ZUŠ.

Publikaci vydanou v limitovaném počtu, bude možné koupit za sníženou cenu.

Záštitu nad programem k poctě Stanislava Lachmana převzali generální ředitel Národního technického muzea v Praze (NTM) Karel Ksandr a primátor Jablonce nad Nisou Miloš Vele.

Výstava potrvá do 16. listopadu a v jejím průběhu se bude konat přednáška vedoucího oddělení designu NTM v Praze Jiřího Huláka.

(MGMY, Jablonecký měsíčník)

▤ Návštěvnost známých turistických cílů v Libereckém kraji byla v létě většinou mírně horší než loni. Za menším zájmem vidí jejich provozovatelé hlavně počasí, které přálo koupání. To platí i pro dvě nejnavštěvovanější místa v kraji, což jsou v Liberci ZOO a science centrum iQLandia.

Naopak liberecké Oblastní galerii počet návštěvníků výrazně narostl. „Zatímco o loňských letních prázdninách k nám zavítalo přes 3100 návštěvníků, letos je to skoro o 80 procent více. Od začátku července do konce srpna k nám přišlo zhruba 5600 lidí,“ uvedla mluvčí galerie Kateřina Třmínková. Galerie má od letošního roku dobrovolné vstupné do stálých expozic, lákadlem je i její hlavní výstava, na níž jsou díla Milana Housera.

O několik procent méně návštěvníků měly v létě i Bozkovské dolomitové jeskyně. „Lidí nebylo tolik jako loni, protože bylo velmi teplé léto. Pro nás bývá maximální návštěvnost, když prší,“ uvedl vedoucí jeskyní Dušan Milka. Mírný úbytek turistů byl podle něj ku prospěchu provozu jeskyní.

Zhruba o čtyři procenta nižší návštěvnost měly kvůli počasí v červenci v kraji státní hrady a zámky, data za srpen zveřejní v příštím týdnu. „Vpodstatě se nám opakuje situace, kterou jsme zažili už v červenci, to znamená, je hodně teplé léto a návštěvníci dávají přednost spíše koupalištím a tak dále. Ale to, že máme opět mírný pokles v návštěvnosti, pro nás ještě nic neznamena. Máme před sebou ještě čtyři měsíce, máme celoročně přístupný zámek,“ uvedl kastelán zámku v Zákupích Vladimír Tregl.

O několik procent méně návštěvníků měl v létě i městský hrad Valdštejn. „Je to jednoznačně počasím. K nám se musí dojít pěšky a když jsou teploty k třicítce, návštěvníci preferují jiné cíle,“ uvedla za hrad Andrea Berndtová. (Genus)

▤ Liberecký kraj získal od státu bezúplatně polovinu budovy sklářského muzea v Harrachově na Jablonecku, druhá polovina patří Sklárně a minipivovaru Novosad a syn, v jejímž areálu někdejší panský dům stojí. Právě sklárna bude provoz muzea dál zajišťovat, rozhodli o tom poslední srpnové úterý krajszí zastupitelé. (Genus)

▤ Poslední srpnový den byla v prostorách Galerie Desítky v areálu Kulturního centra VRATISLAVICE 101010 slavnostně zahájena výstavy PASTA ONER – MIND FIELD. Výstava potrvá do 31. 10. 2024.

▤ Zkrachovalou stavební společnost BREX poslal krajský soud v Liberci do konkurzu. Jednatel společnosti žádal původně povolení reorganizace, návrh ale sám koncem července stáhl a žádal prohlášení konkurzu. V insolvenčním řízení přihlásilo ve lhůtě, která skončila 31. července, na 200 věřitelů pohledávky dohromady téměř za 277 milionů korun. V pondělí se v Liberci soud zabýval přezkumem přihlášených pohledávek a sešel se věřitelský výbor. (Genus)

Pro milovníky výtvarného umění chystá Muzeum města Mnichovo Hradiště letos na podzim výstavu regionálního autora celorepublikového významu.

Od 12. září do 31. října 2024 budeme vystavovat malby Josefa Bavora (*1944), rodáka ze Lhotic u Mnichova Hradiště.

Výtvarník Josef Bavor je známý hlavně jako anatomický malíř Lékařské fakulty UK v Hradci Králové. Během své profesní kariéry působil také jako výtvarný pedagog Katedry výtvarné výchovy na Pedagogické fakultě Univerzity Hradec Králové.

Kreslení a malování se věnoval už od dětství, nejprve výtvarně zachycoval zvířata, později postavy svých kamarádů a nejbližších. V letech 1958–1962 studoval na Střední odborné škole výtvarné v Praze a v letech 1965–1971 výtvarnou výchovu a češtinu na Filozofické fakultě UK v Praze. Po maturitě nejprve působil jako propagační grafik v Agrostroji Jičín. Od roku 1971 do roku 2018, tedy téměř padesát let, pracoval v Hradci Králové jako anatomický malíř na Ústavu anatomie Lékařské fakulty Univerzity Karlovy. V letech 1995–2010 externě učil na katedře výtvarné kultury Pedagogické fakulty Univerzity Hradec Králové. V roce 1995 se stal členem tvůrčího

uskupení Unie výtvarných umělců královéhradeckého regionu, které několik let vedl i jako předseda. Dále se stal v období 2007–2024 předsedou Oblastního sdružení UVU Hradec Králové. Od roku 2007 působil Josef Bavor jako kurátor výstav v Galerii Na Hradě v Hradci Králové a na Lékařské fakultě. V budově hradecké lékařské fakulty uspořádal na sto padesát výstav současných výtvarných umělců, zapojil se i do charitativní a sponzorské činnosti. V roce 2016 obdržel výroční cenu města Hradec Králové „Primus inter pares“.

Hlavní celoživotní náplní umělcovi profese byla vědecká ilustrace, spolupracoval s řadou odborných nakladatelství, a především se specializovanými klinikami a klinickými pracovišti (internou, chirurgií, stomatologií, kardiochirurgií, radiologií atd). Kreslil do lékařských časopisů, a to jak českých, tak i zahraničních, graficky upravoval speciální odborné monografie a učebnice, maloval a kreslil výukové obrazy, tvořil ilustrace. Za jeho kresbami kostí, svalů, cév, nervů, operačních a diagnostických postupů jsou desítky hodin trpělivé práce, studia, skicování různých variant kresby a konzultací s odborníky. Při detailním mnohaletém studování dokumentací, fotografických a rentgenových záznamů kateder a klinik, histologickými preparátů, nebo fotogramů buněč-

MUZEUM MĚSTA MNICHOVO HRADIŠTĚ
VÁS ZVE NA VÝSTAVU

JOSEF BAVOR

OBRAZY - SPIRÁLA ŽIVOTA

12. 9. – 31. 10. 2024

VERNISÁŽ 12. ZÁŘÍ 2024 OD 17 HODIN

ZÁŘÍ ÚT-NE | 9-16 ŘÍJEN ÚT-NE | 9-15

ných tkání získal mnoho zkušeností a vědomostí. Ty poté uplatnil i při své volné tvorbě. Josef Bavor totiž není plenérový malíř, není klasický ilustrátor ani nezachycuje realitu, jak ji známe my při pohledu na věci očima.

Zajímá se o svět kolem sebe doslova do hloubky, jde mu o podstatu věci, o obraznost struktur, skladbu. Jeho obrazy ovlivňují myšlenky, prožitky, aktuální nastavení mysli. Svou malířskou tvorbu, inspirovanou lékařským prostředím, mikrosvětlem přírody a morfologií lidského těla, představil dosud na více než třech desítkách samostatných a desítkách společných výstav v ČR i zahraničí.

V Mnichově Hradišti vystavoval svá díla Josef Bavor naposledy v roce 1996. Nyní tedy po téměř třiceti letech se do našeho města jeho obrazy opět dostávají. Výstava s názvem Obrazy – Spirála života je pro místního rodáka i narozeninovým dárkem. V červnu oslavil osmdesátiny, a tak jsme rádi, že se v tento pro něho významný rok uskuteční výstava právě v prostorách výstavních síní mnichovohradištského muzea. Slavnostní zahájení proběhne **ve čtvrtek 12. září** od 17 hodin v Muzeu města MH ve 2. patře státního zámku.

Následně bude výstava přístupná od úterý do neděle od 9 do 16 hodin během září, a od úterý do neděle od 9 do 15 hodin během října.

/ Lucie Lupusoru, Muzeum města Mn. Hradiště

≡ Proměna ulice Víta Nejedlého v upravený bulvár začala, potrvá 2 roky

V pondělí 12. srpna odstartovala první etapa rekonstrukce ulice Víta Nejedlého v úseku od kruhového objezdu u Lidlu po křížení s ulicí Čsl. armády. Silnice zůstane po celou dobu stavby 1. etapy jednosměrně průjezdná. Aktuálně je třeba s omezením počítat do konce roku – dále, vzhledem k postupu prací a klimatickým podmínkám, i přes zimu.

Ulice Víta Nejedlého sloužila před vybudováním dálnice jako hlavní tranzitní komunikace, kterou proudila veškerá doprava ve směru na Turnov a Liberec. To je i dnes z jejího charakteru patrné. Šíře vozovky je výrazně naddimenzovaná, ulice je koncipována primárně pro automobilovou dopravu a pro pěší a cyklisty uliční prostory nevytvářejí příjemné prostředí.

Cílem nadcházející rekonstrukce, kterou realizuje společně město (uliční prostory) a Krajská správa a údržba komunikací Středočeského kraje (vozovka), je toto změnit a vytvořit upravený městský bulvár, jenž bude důstojným vstupem do města.

„Ulice má dnes poměrně nevzhlednou podobu 15 metrů asfaltu. Její povrch je navíc ve střední části výrazně vypouklý. Půjde tak o další fázi kultivace veřejného prostoru,“ uvedl starosta Jiří Plíhal.

Ve dvou etapách dojde ke srovnání výškového profilu vozovky a jejímu opatření novým povrchem, k jednoznačnému vymezení jízdních pruhů a parkovacích ploch, aby nedocházelo k blokování výhledů do křižovatek, k obnově chodníků, které budou kompletně bezbariérové, k modernizaci osvětlení přechodů a výsadbě nové zeleně. Předmětem celé investiční akce je úsek v délce jednoho kilometru. Dodavatelem stavby v hodnotě 60 milionů korun je

společnost SaM silnice a mosty z České Lípy.

Letos budou práce probíhat do 31. prosince. Nejprve v jednom pruhu, následně ve druhém. Po celou dobu bude úsek průjezdný směrem na náměstí, zachovány budou vjezdy k čerpací stanici a Penny marketu. Vzhledem k tomu, že jako první přichází na řadu pruh ve směru do města a sousední uliční prostory, bude možné z ulic K Vořechu, Dukelská a Čsl. armády na Víta Nejedlého najet, v opačném směru to možné nebude. Křížení Víta Nejedlého s ulicemi Ivana Olbrachta a Harantova budou neprůjezdná obousměrně.

Až se práce přesunou do druhého pruhu, situace se otočí.

Co se týče přechodu pro chodce mezi Penny marketem a Dukelskou ulicí, ten bude vyznačen a posouván v koordinaci s postupující stavbou. Rekonstrukce ulice Víta Nejedlého měla být původně zahájena už letos na jaře, vítěz výběrového řízení však odstoupil od podpisu smlouvy, což zahájení stavby mírně zpozdilo. Kompletní stavba potrvá dva roky, hotovo by mělo být na jaře 2026.

/ Martin Weiss, *Kamelot*

≡ A co chystá městské divadlo?

VALČÍK NA ROZLOUČENOU ANEB KDO S KOHO! (NÁHRADNÍ TERMÍN ZA 11. 6.)

Ve čtvrtek 12. září zahraje divadelní soubor Tyl Mnichovo Hradiště

Rudolf je oddaný.

Rudolf je vstřícný. Rudolf toho vydrží hodně. Ale pouze do doby, než se rozhodne všechno změnit! V cestě za splněním jeho snu mu však stojí tři sestry, Karolína, Cecilie a Týna, které se jen tak nevzdávají. Má to všechno totiž jeden háček. Aby Rudolf získal, co potřebuje, musely by sestry zemřít. Vyhraje Rudolf tento „souboj“? A co na to sestry, kterým doposud sloužil? Kdo bude nakonec tančit valčík? Černá tragikomedie, ve které nečekejte třeskutý humor ani litry krve, inspirovaná úspěšnou hrou Wolfganga Kohlhaase a Rity Zemmerové Ryba ve čtyřech.

HŘBITOVNÍ AKTOVKY

Také DS Tyl Bakov nad Jizerou si pro nás připravil představení, které uvede **18. září**.

Co je duše? Co se děje po smrti? Co to jsou dušičky? Že to víte? Že je to jasné? Jste si jistí? Po třeskutých komediích přicházíme s komedií méně třeskutou. Přijdete na hřbitov, který se tváří jako celkem klidné místo vhodné ke ztišení a rozjímání. Ovšem jen do chvíle, kdy vám dojde, že na scéně se objevují živí lidé jako návštěvníci hřbitova a mrtví jako jeho obyvatelé.

Bydlí tam duše všech, je jim tam dobře, a mají vlastně úplně stejný život jako za života. Řeší úplně stejné problémy s bydlením, se vztahy, se zábavou, s přátelstvím... Jenom se to celé děje na hřbitově, kde jsou živí jenom na návštěvě. Ano, je to komedie! Ne, není to zase taková komedie! Ano, sem tam se i dojmout můžete! Ne, bát se určitě nebudete!

NA POSLEDNÍ CHVÍLI

Volné pokračování celosvětově úspěšné komedie 1+1=3 uvedeme **25. září**. Londýnský taxikář John Brown si dvacet let tajně užívá života se dvěma manželkami. Povedený tatínek má s jednou syna Gavina a s druhou dceru Vicki. Ti dva mladí se seznámí na internetu a chtějí se osobně poznat. Jejich otec se jim v tom snaží se svým přítelem Stanleyem narychlo a s vypětím všech sil zabránit. Výsledkem je veletok neuvěřitelných typicky cooneyovských zmatků a improvizací v duchu nejlepších tradic anglické komedie, které uspokojí každého – kromě Johna Browna. Hrají: Václav Vydra, Josef Carda a další.

SMETANOVO TRIO

Jitka Čechová (klavír), Jan Talich (housle), Jan Páleníček (violoncello). Smetanovo trio, založené ve 30. letech 20. století klavíristou Josefem Páleníčkem, patří k nejprestižnějším českým souborům. Novodobé Smetanovo trio má díky svým členům, kteří vynikají také jako sólisté, mimořádné úspěchy a stává se pravidelným hostem významných hudebních festivalů v ČR i v zahraničí. Program zářijového koncertu bude vytvořen tematicky k Roku české hudby, především však k 200. výročí B. Smetany, ale též k oslavě 90. výročí existence Smetanova tria. **26. září** zazní díla V. Nováka, B. Martinů a B. Smetany.

mladá boleslav

**Létáme
pro vás
6.9.2024**

16:00 - 16:30 vyjždění letadel z muzea
16:30 - 18:00 letecká show
Vstupné dobrovolné

Zveme vás na leteckou akci Leteckého muzea, pořádanou ve spolupráci s Aeroklubem Mladá Boleslav. Uvidíte zde ve vzduchu všechna létající historická letadla z expozice muzea.

Anna Jurásková, rozená Kavánová (1924–2017)

Pocházela ze starého jilemnického rodu a v Jilemnici prožila dětství a útlé mládí. Studovala na zdejším gymnáziu, po jeho uzavření nacisty pak nějaký čas studovala v klášteře školských sester v Hradci Králové, aby se vyhnula případnému nucenému nasazení. Později s rodinou vlastnila chalupu čp. 117 ve Zvědavé uličce a často zde pobývala.

Domovský kraj patřil k jejím významným inspiračním zdrojům. Dobře ovládala krkonošský dialekt a citlivě jej umělecky využívala ve svých pohádkách (Co poudala bába Futeř, Forijánkovo štěstí, O štěstí z klárinetu atd.). Podílela se na tvorbě mnoha televizních pohádek, seriálů a inscenací. Podstatný podíl má na inscenacích loutkových seriálů (např. Karafiátovi Broučci) i kreslených příběhů (Maková panenka a O loupežníku Rumcajsovi). Společně s Vlastimilem Harapesem napsala libreto k baletu Broučci. Zasloužila se také o vznik populární dvojice Jů a Hele. Hojně spolupracovala také s rozhlasem.

V životě jsem se s ní setkal mnohokrát, velmi často mě navštěvovala také v Krkonošském muzeu. Vždy mě okouzlovala svou úžasnou pamětí, fantazií a širokými zájmy. Často jsme hovořili také o její (a nejen o její) umělecké tvorbě.

Měla obrovský cit a když něco komentovala, dokázala velmi přesně vyjádřit přednosti a negativa textu. Ostatně se to vždy projevovalo na její tvorbě, kvalitou výrazně přesahující tehdejší průměr produkce Československé (později České) televize pro děti. Občas se mnou konzultovala i nějaké reálie, přizvala mě ke spolupráci na pohádce: Co poudala bába Futeř, k dílu, jež se dones v televizi často objevuje a je dějově zasazeno k nám na Jilemnicko.

Milovala i výtvarné umění a hudbu. Přátelila se mj. se skladatelem Otmarem Máchou. Jednou jsme uspořádali v muzeu velmi krásnou besedu. Netušila, že se mi za to dostalo tvrdé kritiky od tehdejšího MěstNV. Ale to už je dávno. Později jsme se její zásluhou v muzeu setkali například s Lubou Skořepovou a jejím vypravěčským uměním. Také na chvíli s Libuší Havelkovou nelze zapomenout. V duchu mi stále zní klidný hlas paní Anny Juráskové. Je škoda, že už ho na tomto světě nemohu slyšet ve skutečnosti. Ale dílo zůstává a hovoří za ni. A to je důležité.

/ Jan Luštinec, *Zpravodaj města Jilemnice*

Anna Jurásková ve Zvědavé uličce.

≡ Vnučka vzpomíná...

Moje babička Anna Jurásková patřila ke generaci, která zakládala dětské vysílání v Československé, později České televizi, kde pracovala jako scenáristka a dramaturgyně od roku 1953 a podílela se na vzniku téměř tisícovky pořadů.

Její jméno se pojí s mnoha večerníčky, hranými a loutkovými televizními pohádkami a pořady pro děti. Do seriálové a filmové podoby převedla příběhy a pohádky tak slavných autorů, jako byli Jan Drda, Josef Lada, Jan Karafiát, Rudolf Těsnohlídek nebo Václav Čtvrtek.

Byla také spoluatorkou postav Jů a Hele. V roce 2010 obdržela cenu za mimořádný scenáristický přínos České televizi. Ve vysílání se její díla objevují dodnes. Mnoho toho vytvořila i pro rozhlas a ráda psala své pohádky v krkonošském nářečí. To milovala, stejně jako Krkonoše a Jilemnici, kde byla doma. Její rodiče a tety bydleli ve velkém domě v Nádražní ulici. Tatínek pracoval u dráhy, maminka za ním jela na Slovensko a babička se tedy nenarodila v Jilemnici, ale přišla na svět ve Zvolenu. Za celý svůj život se tam už nikdy nepodívala, ale při rozdělení Československa si musela české občanství vyběhávat po úřadech, dokonce jí snad někdo tvrdil, že je Slovenka. Z toho pak byla vtipná rodinná historka.

V Krkonoších bylo doma několik generací jejích předků. Třeba dědeček mé babičky byl vrchním lesním hraběte Harracha. Dodnes máme jeho portrét a staříčkový dalekohled, který je stále krásně funkční. Studia na filozofické fakultě ji zavedla do Prahy, kam se přestěhovala a na dlouhé roky pak zakotvila na Malé Straně. Srdce ji táhlo celý život do hor, trávila tu mnoho času.

Od sedmdesátých let vlastnila chalupu ve Zvědavé uličce a všechny volné chvíle strávila tady. Vždycky říkávala, že je Jilemnice už taková Krakonošova zahrádka, kde na vás kouká pohádka doslova za každým rohem, měla tohle kouzelné podkrkonošské městečko za velký zdroj tvůrčí inspirace. Netvořila ale v chalupě, kde ji toho příliš rozptylovalo, jak už to při práci doma občas bývá, vždycky si někde ve městě našla místo, kde se jí dobře psalo, pamatuji si, jak chodívala jeden čas pravidelně třeba do čajovny, která bývala naproti cukrárně U Nyčů.

Byla nesmírně pracovitá a tvůrčí psaní ji celý život naplňovalo a udržovalo ji velmi svěží duchem. I díky tomu nestárla. Poslední scénáře, podle kterých se natáčela Kouzelná školka, napsala jen pár týdnů před tím než odešla... Dlouhá léta jezdila do Jilemnice i na třídní srazy, bylo až neuvěřitelné, kolik let od maturity uběhlo a každý rok v červnu se se svými spolužáky scházeli v kulturním domě.

Její báječné kamarádky od dětství byly Nina Soukalová a Blanka Slavíková. S těmi udržovala kontakt od malička prakticky až do konce života. Přátelila se velmi se Štěpánkou Haničincovou a Libuší Havelkovou, její dobrá duše byla také Jitka Molavcová. I pracovně se samozřejmě potkala s celou řadou osobností, které účinkovaly v jejích pohádkách: třeba pan Eduard Cupák, Karel

Höger, František Filipovský, Vladimír Menšík, Marie Vášová, Květa Fialová, Stella Zázvorková, Jiřina Jirásková a další a další. Dlouhá léta se přátelila s Václavem Čtvrtkem.

Byla laskavá a měla velké srdce. Narodena byla ve znamení lva a oplývala tedy velkou vnitřní silou a specifickým smyslem pro humor. Myslím, že by se teď zvesela smála i té kulaté stovce, což je neuvěřitelné číslo. Jejím heslem bylo, že v každé pohádce by mělo zvítězit dobro, ale měla by tam být i špetka humoru, protože děti se mají smát. A plné smíchu a lásky bylo i moje dětství s ní.

/ Johana Mravcová, vnučka, *Zpravodaj města Jilemnice*

≡ Jiří Košťál / sorry

... a zítra
vychází nové
sorry!

trosečník – kulturně-společenský e-zin * vydavatel a redaktor: M. Fefík Podobský
fefik.sorry@seznam.cz * nechcete-li e-zin dostávat, dejte vědět!
všechna čísla naleznete na internetu: knihovna.jicin.cz/regionalni-zpravodaj